

[Jane Oksen]

de andre grundydelse ikke reguleres i juli 1989, men først i juli 1990, hvis der da bliver råd til det til den tid, nu må vi jo se.

Man må sætte spørgsmålstegn ved, at ydelsen skal sættes op for de unge. Det betyder, at de hjemmeboende får cirka 400 kr. mere om måneden. Det er der ingen grund til. De udeboende får også mere, og især hvis de har et billigt værelse, vil ydelsen stige over 1.000 kr. Hvis de så har haft arbejde i 3 måneder, skal de straks have højere grundydelse. Det burde efter vor mening være længere tid. Det er vigtigt at fastholde dem på arbejdsmarkedet.

I bistandslovens nuværende § 40 er det nævnt, at man kan nægte at tage arbejde, hvis det sociale udvalg ikke kan skaffe pasning til ens børn. Jeg mener, det er så vigtigt især at få nogle af de 23.000 enlige forsørgere i arbejde, at det burde være en pligt for kommunen at skaffe pasning til de enliges børn. Det kan ikke være rimeligt, at nogle skal have bistandshjælp af den grund. Det harmonerer ikke med, at alle skal i arbejde. Mon ikke ministeren skulle se på denne paragraf også, så kommunen fik pligt til at skaffe plads til børnene, når den enlige mor skal i arbejde? For at få plads til barnet af den enlige mor, som skal i arbejde, vil det nok være nødvendigt, at en anden enlig mor, der ikke er i arbejde, afgiver sin plads. Det må være en rimelig fordeling, for vi ved jo, der er ventelister, og vi ved også, at vi ikke har råd til at anskaffe alle de pladser, der er nødvendige.

Om reglerne nu er så gode, at en enlig forsøger med et par børn har noget ud af at komme i arbejde, vil jeg egentlig gerne se flere tal for. Vi har set nogle eksempler, der viser det modsatte. Hvis ikke vi ser en lang række eksempler, der viser, at det kan betale sig, så tror jeg, vi skal se lidt mere på forholdene for de enlige. Hvis en enlig mor er på mindsteløn, tror jeg ikke, reglerne er gode nok. Men det kan ministeren måske svare på om de er.

Ministerens hensigt, at det ikke længere skal give mere at være på bistandshjælp end at have lønnet arbejde, bliver nok svær at opfylde, for selv på undersøttelse fra en fagforening er der, når alle forhold tages i betragtning, ikke tjent ret meget for den enlige, der har pasnings- og kørselsudgifter, fagforening osv. at tage hensyn til.

Det er desværre gruelig galt med bistanbspengene. Dengang man gik fra skønsprincip-

pet til faste ydelser i juli 1987, regnede man med, at det ville give ekstraudgifter på 88 mio. kr., men nu ser vi, at ekstraudgifterne for kommunerne er det femdobbelte.

Jeg er enig i, at ægtepar skal have to faste grundydelse, hvis de ikke har haft højere indtægter hver især. Men man kunne spørge ministeren om, hvornår hun også indser, at pensionistægtepar er to personer, der bør have ens pension og ikke som i dag, hvor de straffes for at være gift.

Det lyder fornuftigt nok, at de penge, staten sparer ved ordningen, skal bruges til beskæftigelse og uddannelse af modtagere af § 37-hjælp, men det rækker nok ikke, hvis alle skal i arbejde. Jeg har forstået det sådan, at ministeren kun vil have, at arbejdspligten skal gælde de 18-19-årige, men det er også vigtigt at få de mange forsørgere i gang, og dem vil der jo nok være flest penge at spare på.

Efter forslaget må man nu tjene 1.000 kr. pr. måned – maksimum 6.000 kr. – skattefrit, uden at det fradrages i hjælpen. Er det ikke lige lovlig meget? Det svarer jo til 2.000 kr. skattepligtigt. Vi skal passe på at det ikke giver mere end at arbejde. Hvis det er børn af en enlig forsøger, der har et arbejde, skal det så fradrages i børnetillægget, eller er det samme beløb for dem? Børnene har mig bekendt ikke pligt til at forsørge hverken sig selv eller deres forældre. Kan et ægtepar have to fradrag, hvis kun den ene arbejder? Er det kun arbejdsindtægter, der tæller? Der er også stadig nogle kvinder, der modtager hustrubidrag, men det er formentlig kun lønindtægterne, der tæller.

Jeg kan desværre ikke nå mere, men der var et par punkter mere, jeg gerne ville kommentere.

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes i og for sig, at det er værd at påpege over for fru Jane Oksen, at der faktisk er kommuner rundt om i det her land, der har løst problemet, så når en bistanndsklient får arbejde, kan man også omgående tilbyde pasning af børnene. Der er ikke ventelister overalt i kommunerne. Der er nogle kommuner, der forstår at indrette sig.

I Det Radikale Venstre mener vi for øvrigt ikke, at det er rimeligt, at man skal kunne få en større ydelse som kontanthjælpsmodtager, end man kan tjene ved lønarbejde. Mennesker skal